

Albe Corăbii

M Horlaci

Albe Corăbii !

Pe-oceanele lumii, încă plutesc,
Albe corăbii să-nfrunte.
Furtuni fără milă, catargul lovesc,
Din largul mâniei născute.

Se-ntunecă cerul, atât de închis,
Zorii pe ceruri tânjesc.
Fratii se-avântă, spre zarea de vis,
Cu râvnă si pace vâslesc.

Steaguri mărețe, flutură-n vânt,
Drapele cu semnul iubirii.
Credința îi poartă, spre cer cu avânt,
La țărnul deschis nemuririi.

I-aproape salvarea, se-aude de sus,
Iată zăresc un liman.
Iar frica dispare căci Domnul Isus,
La bord e Sfânt, Căpitan.

Si clipă de clipă, se-așteaptă un semn,
Mai limpede-i cerul si marea.
Când Fericiți, într-un cadru solemn,
Se va porni: " debarcarea. "

De Mitică Horlaci.

La rugămintea unor, Confrați, încerc să readuc pe site, câteva poezii !